

Időrabló tévedések a nyelvtanulásban

Hol folyik el az idő és a pénz a nyelvtanulásban?

1.) Anyanyelv kontra idegen nyelv.

Óriási tévedés, és egyben nagyon költséges dolog is a tanulás-tanítás módszerének kiválasztásakor anyanyelvként kezelni egy idegen nyelvet.

Annak ellenére, hogy ez tűnik talán a legkézenfekvőbb megoldásnak, a tapasztalat sajnos azt mutatja, hogy nem az. Amikor idegen nyelvet tanulunk, nem az a legfontosabb, hogy egy anyanyelvű tanár tanítson minket, és úgy foglalkozzon velünk, ahogyan anno az anyukánk tette velünk, amikor megtanultunk magyarul.

Az anyanyelvű tanár nem is tud (és szerintem nem is akar) úgy foglalkozni velünk, mintha az anyukánk lenne. Arról nem is beszélve, hogy ennek a tanárnak velünk kellene lennie a nap 10 - 12 órájában ahhoz, hogy ez a módszer belátható időn belül eredményre vezessen.

Mi lenne a belátható idő egyébként?

Ha az anyanyelv megtanulásából indulunk ki, akkor egy hatéves gyerek szintjén hat év alatt lehet megtanulni. Nyilván, ez egy erős átlag, hiszen a gyerek az első évben szinte csak a hangok formálásával foglalkozik, ez felnőttkorban szerencsére már gyorsabban megy. A felnőtt átlagot viszont az rontja, hogy nem tudunk egész nap az angollal foglalkozni, és nem is tudnánk megfizetni egy anyanyelvű tanárt, hogy naponta több órán keresztül csak "beszélgessen" velünk és szavakat tanítgasson nekünk.

"Hol az okos feje? ... Oh, de ügyes vagy! Hol a lába? ...Igen, okos baba vagy! Hol a cica? Mit mond a kutya?" Éljen, éljen!! Kimondta azt, hogy "mama"!! Örömmujongás a családban!! Most lehetsz, hogy azt hiszed, gúnyolódok, Pedig nem. El sem tudod képzelni, milyen nagy

szerepe van ennek a rengeteg pozitív megerősítésnek abban, hogy egy gyerek ilyen "gyorsan" megtanul egy nyelvet. Itt kérdés, persze, az is, hogy neked elég lesz az életedhez, ha úgy beszélsz angolul, mint egy hatéves gyerek.

Ha úgy akarnánk megtanulni egy idegen nyelvet, ahogy az anyanyelvünket megtanultuk, rengeteg időt és pénzt vesztegetnénk el, mert nem használnánk ki a felnőtt intelligenciánkat és a mostanra megszerzett tanulási jártasságainkat, és nem alapoznánk arra az előnyre sem, hogy az anyanyelvünkön már rengeteg dolgot megtanultunk.

Az anyanyelvünket mintegy 16.000 órán át tanulgattuk különböző formában, mire hatévesek lettünk! Ezt fontos lenne számításba venni, amikor ebbe az irányba készülünk elindulni, vagy ha ebből a módszerből akarunk meríteni. Ez egészen biztos nem az

idegennyelv tanulás leghatékonyabb módja, én semmiképpen sem javaslom.

2.) A majdnem is jó lesz.

Ez azt jelenti, hogy az ember felületesen tanul, kapkod, siettet valamit, amit nem lehet. Arra gondol, hogy nem baj, hogy most nyökög, kínlódik, képtelen kimondani egy értelmes mondatot az adott szinten, de rohan tovább azt gondolván, hogy majd "leülepedik".

A majdnemekkel csak azt fogjuk elérni, hogy soha, semmit nem tudunk majd rendesen sem leírni, sem kimondani. Tengernyi idő és pénz, energia csak megy el a semmire. Az, amit nem értettünk meg alaposan, amit nem gyakoroltunk eleget, nem fog "leülepedni". A sok összezagyvált információ soha nem fog majd valami csoda folytán a fejünkben egy egységes, értelmes képet alkotni, ebben kár reménykedni.

Mit érdemes inkább csinálni e helyett?
Nem azt mondom, hogy lassítsunk le! Ha
iparkodunk, az jó dolog! Csak az nem mindegy,
hogy mit csinálunk gyorsan! Vegyünk egyszerre
kisebb adagot, és azt gyakoroljuk elég sokat.
Erre nincs egy optimális szám! Nincs ilyen,
hogy egy leckét tanulj 4 órán keresztül, sem
olyan, hogy minden szöveget mondj el
négyszer, sem olyan, hogy egy mondatot
mondj ki tízszer.

A tanácsom az, hogy foglalkozz mindennel
csak egyszer, és azt tanuld meg alaposan!
Értsd meg 100%-os alapossággal a nyelvtant,
a szavakat és kifejezéseket! Gyakorolj mindent
írásban és szóban annyit, hogy teljes
biztonsággal tudd alkalmazni, hogy soha
többet ne kelljen! Ha nem így teszel, rengeteg
pénzt és időt fogsz elpazarolni a kapkodással.
Ahogy haladsz előre, egyre lassabb leszel, mert
nem csak az új dolgokat kell megtanulnod,
hanem majd állandóan visszafelé kell
keresgélned, és rettentően el fog akasztani az,
hogy egy csomó mindenre nem emlékszel,
abból, amit korábban “megtanultál”.

3.) Nekem arra nincs szükségem... Én csak azt akarom megtanulni...

Természetesen ez is a kapkodás része. A
tanuló szeretne “szemezgetni magának” az
idegen nyelvből. Nekem nem kell a nyelvtan, én
nem akarok nyelvvizsgázni, én csak beszélni
szeretnék. Én csak azt akarom megtanulni ...
és mond valamit. Például, én “csak” annyit
akarok tudni, amennyi egy állásinterjún kell. Én
“csak” annyit akarok tudni, hogy ha külföldön
járok, ne adjanak el. Én “csak” annyit akarok
tudni, hogy az unokám édesanyjával tudjak
beszélgetni. Ilyen lehetőség nincs.

A választás sokkal inkább ennyi lenne: én
szeretnék úgy beszélni angolul, ahogy
magyarul is tudok. Én szeretném, ha akkor is
egy művelt, intelligens embernek tartanának,
amikor angolul beszélek. Vagy, nekem bőven
megfelel, ha szavakat rakosgatok egymás után,

és teljesen mindegy, hogy ki mit gondol arról,
hogy beszélek angolul. “Nem mindegy? Így is
megértik.” Az utóbbihoz nincs szükség sem
nyelvtanárra, sem nyelviskolára. Ezt a tudást fel
lehet szedni az ingyenes online felületekről és
az úti-szótárakból.

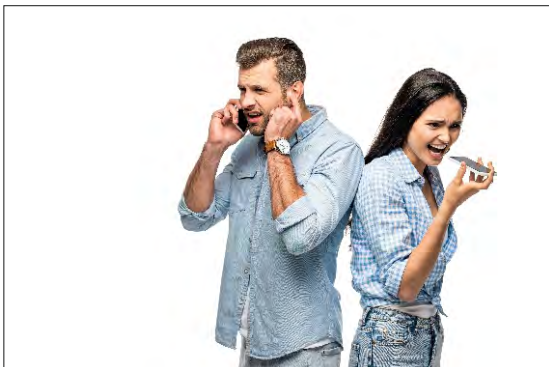
Ha szeretnél egy intelligens felnőtt ember
módjára kommunikálni, akkor viszont érdemes
szépen sorban haladni, és mindent megtanulni.
Nagyon megéri az alapokra különös gondot
fordítani, hiszen éppen azok a szavak,
kifejezések és nyelvtani szerkezetek hangzanak
el a legtöbbet egy beszélgetés során. Ha így
tekintesz az alapokra, máris jobban fogod látni,

hogy mennyire érdemes az alapokba időt és energiát fektetni. Gondolj csak bele! Ha semmi más, de legalább az alapok jól mennek, akkor a mondataidnak a 70-80%-a helyes lesz.

Én már láttam azt is megtörténni, hogy egy tanulónak úgy sikerült a szóbeli középfokú nyelvvizsgálója, hogy a vizsga előtt egy hónappal érkezett, és csak húsz órája volt a tanulásra. Már rengeteget tanult máshol korábban, de egyetlen épkezláb mondatot nem tudott leírni sem. Ez alatt a húsz óra alatt kizárólag az alapokat gyakoroltuk. Mi lett ennek az eredménye? Minden más, amit korábban megtanult, egy értelmes rendszerbe foglaldott, képes volt értelmes, összefüggő mondatokat mondani, majd ezen teljesen felbátorodott, és képes volt a szóbeli nyelvvizsgálán egy "átmenő" feleletet produkálni. Nincs semmi, amibe jobban érdemes időt, pénzt és energiát fektetni, mint az alapok!

4.) Nekem arra van szükségem, hogy beszélgessenek velem...

Igen, jogos, hogy ezt érzed, és valóban lesz majd arra is szükséged, amikor eljön az ideje. Ennek akkor jön el az ideje, amikor tudsz már tényleg "beszélgetni". Egy olyan tanulóval, aki nem tud egyetlen egy mondatot sem helyesen kimondani, nem lehet beszélgetni. Ha ezt nem vagy hajlandó megérteni, akkor viszont soha nem fog eljönni annak az ideje, hogy bárki is beszélgetni tudna veled, mert soha az életben nem fogsz eljutni arra a szintre, hogy veled lehessen beszélgetni. Ez is csak egy időrabló, görcsös próbálkozás, a természetes folyamatok siettetése, és minden ilyen

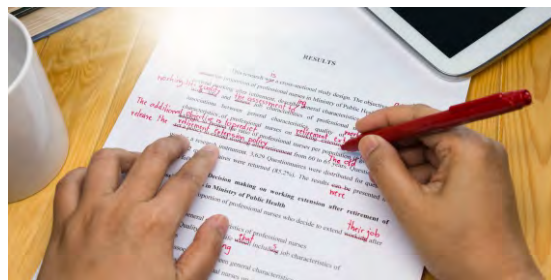

megalapozatlan "beszélgetős" tanórára elköltött összeg, komoly pazarlás. Annak, aki beszélni szeretne, annak nem beszélgetni kell, hanem a beszédet gyakorolni. A zongorista sem úgy kezdi, hogy az elképzelhető legnehezebb darabot próbálja lejátszani, és ez nem véletlen. Egy idegen nyelven beszélni semmivel sem könnyebb feladat a nyelvtanulóknak, mint a zongoristának a zongoradarab. A beszédet is lépésről, lépésre, beszéd elemekből, külön-külön begyakorolt szavakból, kifejezésekből és mondatokból lehet csak felépíteni. Ha gyorsan és gazdaságosan szeretnél jól megtanulni angolul, akkor érdemesebb ezt az utat választani.

Amikor valaki azt akarja, hogy az oktatója "beszélgessen" vele, az olyan, mintha egy kiskgyerek mindenáron a Tour de France csapattal akarna együtt edzeni!

5.) Én nem akarok nyelvvizsgát, nekem nincs szükségem a nyelvtanra.

A nyelvtan nem csak a nyelvvizsgáláshoz kell! Ez is egy óriási időrabló tévedés. A nyelvtan megértése arra jó, hogy nagyon-nagyon sok

mondatot tudunk megtanulni egyszerre! A nyelvtan még arra is nagyon jó, hogy a segítségével könnyebben meg tudjuk jegyezni és jobban tudjuk használni a szavakat. A nyelvtan továbbá arra is jó még, hogy önállóbbá tegye a tanulót abban, hogy szabadon alkosson mondatokat.

Az a tanuló, aki nem vesz tudomást a nyelvtanról, csak magolni tudni. Magolni sem rossz, csak éppen nem érdemes két okból kifolyólag sem. 1. Ha valamit bemagolunk, azt nagyon gyorsan el fogjuk felejteni. 2. Magolni

nagyon nehéz és fáradtságos dolog, és komoly korlátai is vannak annak, hogy egy ember mennyit képes a fejébe bele erőltetni. Az valóban nem mindegy, hogy mennyi nyelvtant tanulunk, mikor és hogyan!

A nyelvtant meg lehet úgy is tanulni, hogy életből vett helyzetekben gyakoroljuk, és úgy is, hogy teljesen öncélú nyelvtani gyakorlatok hadával próbálunk megküzdeni. Ennek valóban semmi értelme. A nyelvtant teljesen felesleges csak azért tudni, hogy tudjuk. Arra is figyelmet kell fordítanunk, hogy azt is meg tudjuk tanulni, hogy mire és hogyan használhatjuk fel az életben.

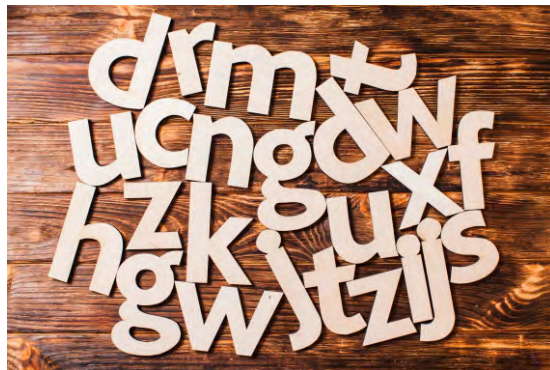
A másik fontos szempont pedig az, hogy milyen mélységig bonyolódunk bele. Szerintem a legtöbb tanuló kizárólag azért vonakodik nyelvtant tanulni, mert rossz tapasztalatai voltak korábban, és végül nem a jó következtetést vont le. Ha úgy érzed, utálod a nyelvtant, jó lenne megfigyelni, hogy valójában a nyelvtant utálod-e, vagy azt a módot, ahogy valaki megutáltatta veled.

Nagyon sok pénzt és időt lehet elpazarolni olyan megoldásokra, melyek arra specializálódtak, hogy ezt a "nekem nem kell nyelvtan" igényt igyekeznek kiszolgálni a helyett, hogy megértetnék az emberekkel a fentieket.

6.) Én ezt mind kijegyzetelem és majd leülepedik...

Az "íródeák", aki azt hiszi, hogy egy nyelv is olyan, mint egy egyetemi szigorlat. Írok egy jó vázlatot, azt otthon jól "megtanulom" (ezt itt sajnos gyakran inkább a "jól bemagolom"), és majd "leülepedik".

Ennek a módszernek a nyelvtanulásban pont annyi a hasznossága, mint az egyetemi szigorlatokra megjegyzett tengernyi adatnak. Ha van mögötte valós megértés, gyakorlati tapasztalat, gyakorlás és bármire is alkalmazható tudás, akkor az ember tudja majd használni az életben. Ha mindez nincsen, a pusztán csak megjegyzett elméleti adatok

hada, a vizsga után úgy hullik ki az ember fejéből, mintha soha ott sem lett volna.

A tanulás helyes menete inkább ez lenne: megértés, gyakorlás, gyakorlás, gyakorlás, gyakorlás, majd egy újabb kis megértés és gyakorlás, gyakorlás, gyakorlás. Ez hasznosabb mint a jegyzetelés, megjegyzés és ülepítés. Bevallom, arra még nem tudtam rájönni az elmúlt húsz év alatt, hogy azt hogyan idézi elő valaki, hogy a fejébe került tudás "leülepedik".

7.) Nekem nem fontos, hogy helyesen mondjam.

Ez is egy nagyon időrabló hozzáállás, sokáig tart, gyakorlatilag soha nem ér véget a tanulás, vagy a tanuló soha nem fog tovább lépni arról a szintről, ahol toporog; bizonytalanul hadovál, mindent kever mindennel, hol jól mondja, hol rosszul, és fogalma sincs arról, mikor mondta jól és rosszul, arról pedig a legkevesebb fogalma van, hogy ami elhagyta éppen a száját, az éppenséggel azt jelentette-e azon az idegen nyelven, amit ő mondani akart, vagy valami egészen mást.

Itt egy valós példa, ami szinte minden napi a nyelvsikolánkban.

A tanuló kedvesen azt mondja nekem:

“Thank you, I enjoyed the curse.” miközben azt akarta mondani, hogy “Thank you, I enjoyed the course.” A két szó között csak egyetlen hang az eltérés, ám jelentésben ég és föld a különbség!

Curse: Köszönöm, élveztem az átkot.

Course: Köszönöm, élveztem a tanfolyamot.

Csak egy kérdésem van: mennyire nem fontos, hogy helyesen tudod-e? Csak a kiejtést nem akarod megtanulni rendesen, csak a szavak jelentését akarod tudni felületesen? Valójában mit szeretnél tudni jól? Hogyan tudod ezt eldönteni, amikor egyetlen hang tévesztésével nevetségessé válhatsz a legfontosabb helyzetben.

Mindamellet, hogy elég kockázatos dolog arra pénzt költeni és energiát pazarolni, hogy valamit ne jól tudjunk, nekem az a húsz éves tapasztalatom és megfigyelésem, hogy helyesen beszélni sokkal gyorsabban meg lehet tanulni, mint összevissza hadoválni.

Ha helyesen akarod tudni, és van türelmed megérteni és gyakorolni, egyszerre csak egy kisebb lépést megtenni, de azt jól, sokkal előbb eljuthatsz a célba, mint gondolnád.

8.) Van könnyű út a nyelvtanulásra. Relax, Brainturbó és társaik.

A könnyebbik út a nyelvtanulásban is csak a hiú ábrándok, hamis csábítások terepe. Az ilyen vállalkozások mind azt az igényt próbálják kiszolgálni, hogy az emberek általában sietnek, és szívesebben költenek el sok pénzt, csak legalább az idejüket ne kelljen ezzel tölteni.

Ezzel kapcsolatban arra gondoltál már, hogy valamiért orvosokat, mérnököket, jogászokat még soha nem próbáltak meg arra rávenni, hogy “alfa állapotban” hipnózisban, már-már szundikálva, vagy kártyákat prögetve tanulják meg a mesterségüket. Te befeküdnél egy sebész kése alá, akiről

tudnád, hogy a varázslatos relax módszerrel, pár hónap alatt szerezte meg a diplomáját? Áthajtanál egy olyan völgyhídon, melyet egy olyan mérnök tervezett? Ugy sejtem, hogy nem. Akkor miért adnál hitelt egy ilyen csábításnak? Miért lenne a nyelvtanulás valami más a használható, értékes tudás megszerzése szempontjából?

Láttál már olyan embert, aki így tanult meg egy idegen nyelvet, és ténylegesen jól is beszéli azt? Én még soha. De olyan emberrel már beszélgettem, aki részt vett ilyen jellegű képzésben. Egy biztos, mindenhol megjelennek azok az emberek, akik “isten adta” tehetséggel vannak megáldva. Ők azok, akik valójában akár egyedül is képesek lennének megtanulni egy idegen nyelvet. Ők a nyelvtanulóknak egy nagyon elenyésző százaléka, viszont arra épp alkalmasak, hogy velük lehessen ezeket a módszereket reklámozni.

9.) Ha én mindenféle olcsó csomagot, könyvet, kártyákat, alkalmazásokat össze vásárolok, attól majd fogok tudni angolul.

Ha azért vásárolunk vagy töltögetünk le ilyen eszközöket, hogy egy következetes tanulás fáradalmait kiheverjük a segítségükkel, ha egy kis kikapcsolódásra vágyunk, ám azt az időt is hasznosan akarjuk eltölteni, akkor határozottan hasznosak ezek a dolgok. De én azt tapasztalom, hogy ezekkel nem lehet

jelentős mértékben lerövidíteni a tanulási időt, és kiváltani pedig egész biztosan nem. "Minden angol angol", nekem ez a szlogenem. Soha egyetlen tanulómat sem beszéltem le egy kis plusz gyakorlásról. Viszont arról mindenkit lebeszélnek, hogy ezzel akarja kiváltani a rendszerbe foglalt, egy következetes lépések során át haladó, tanárral vezetett tanulást.

Egy rosszul megtanult dolgot, sőt, sok rosszul megtanult dolgot, kibogozni és kijavítani, a rossz beidegződéseket helyesre cserélni sokkal-sokkal több idő, pénz és energia, mint amit ezekkel a dolgokkal meg lehetne takarítani.

10.) Van olcsó és varázslatos "csomag", amivel otthon megtanulhatunk angolul.

Sok ilyen csomagot láttunk már. Néhányra kíváncsiságból én magam is előfizettem már. Nem azért, mert így akartam volna megtanulni egy nyelvet, sokkal inkább azért,

mert olyan zengzetes marketingje volt, hogy konkrétan megrémültem, hogy ha ez befut, én befejezhetem a pályafutásomat.

Nos, van olyan, aki legalább erőfeszítést, igyekezetet, munkát és pénzt áldoz abba, amit elad, hisz benne, és becsületesen fáradozik azon, hogy segítsen az embereknek megtanulni angolul több-kevesebb sikerrel. De ráfutottam már olyanra

is, ami a pénzemért elküldött egy honlap elérhetőséget, amin konkrétan nem volt az égvilágon semmilyen hasznos tartalom.

Az otthon tanulható "varázscsomag" nekem az otthon edzést juttatja eszembe. Nem tudom, valamiért az emberek csak nagyon ritkán érnek el igazi sport eredményeket otthon edzve. Attól függ, hogy mit szeretnél elérni a tanulással. Ha az életed múlik rajta, akár működhet is! Nem állítom, hogy ez lehetetlen küldetés, vannak, akiknek sikerül ezekkel a csomagokkal a kívánt eredményt elérni.

A kérdés leginkább az, hogy neked van-e szükséged néha biztatásra, megerősítésre, visszajelzésre, akár negatív, pozitív. Képes vagy saját magadon segíteni, ha elakadsz, és valamit nem értesz. Hajlandó vagy-e rendszeresen, megszakítások nélkül, következetesen és kitartóan foglalkozni a csomag tartalmával, vagy csak ott áll a polcodon, vagy lapul a gépeden.

Amikor gyakorlásra kerül a sor, kibírod, hogy teljesen egyedül vagy, és gyakorlatilag magadban beszélsz, vagy a falnak? Képes és hajlandó vagy még akkor is tovább ismételtetni, írogatni, amit kell, amikor már nagyon unod, de látod, hogy még mindig nem megy igazán? A tanárnak, vagy a közösségnek óriási szerepe van abban, amikor egy tanuló megtanul végül valamit, és nem csak abban, hogy nyelvtani magyarázatokkal, utasításokkal és javításokkal szolgál. A tanár vár téged, számít rád, meghallgat, válaszol, kérdez, biztat, és "tol előre", amikor te már feladnád, felhív és keres, ha nem érkezel meg. "Ég a pofád, ha nem készülsz, vagy nem mész oda, fel sem hívod." Ezek nagyon értékes összetevői a sikernek.

Az interneten megvásárolható csomagok csak ritkán tartalmazzák ezeket a kis láthatatlan előnyöket.

És végül belegondolva a komfort zónánk létezésébe, egészen biztos tény, hogy sokkal előbb hagynánk abba egy edzést, mint amire az edző (nyelvtanár) készítet minket. A teljesítményünk határainak a kitolása nem megy segítség nélkül.

11.) Én majd az üresjárataimban megtanulok angolul.

Sokan pont azzal veszítenek rengeteg időt, hogy úgy akarnak időt megtakarítani maguknak, hogy majd a metróban, az autóban megtanulnak angolul. Ezt az igényt is kiszolgálja számos ajánlat. Applikációk, kártyák, önállóan tanulható online tananyagok. Jó gondolat, remek kiegészítése lehet egy jól felépített, tanárral vezetett programnak. De önmagában ritkán elég.

Ha nincs egy nagyon átgondolt koncepció abban, hogy mi után, mit tanulunk, mit, mennyi ideig gyakoroljunk, minden megszerzett tudás haszontalan. A sok-sok információ minduntalan szétesik, vagy a tanuló azt érzi, hogy teljesen összezavarodik. Tényleg nagyon vigyázni kell ezzel. Órák százait lehet eltölteni szavak és kifejezések mantrázásával, mindenféle angolul írt felületek olvasgatásával. Aztán az ember egy szép napon csak ül, és azon gondolkodik: Mikor lesz ebből valami használható nyelvtudás? Amit én most így egyedül megtanultam, az tényleg angol? Most jól

mondtam, vagy másképp kellene? Jól ejtem ki? Vajon lehet engem érteni?

Ha nem sejtéd, ki az a valaki, akire most gondolok, elárulom, ez én vagyok, saját magam. Az otthon edzés nagymestere. Hosszú éveken át próbáltam megtanulni olaszul teljesen egyedül. Több tankönyvet, hanganyagot, oktató csomagot tanultam át az elejétől a végéig azért, hogy a végén csak üljek, és azon elmélkedjek, vajon, mit tehetnék még annak érdekében, hogy már végre megmerjek és tudjak szólalni olaszul.

Én azért alkottam meg a Hollywood Nyelvtanulási Szisztémát, mert egy olyan módszert akartam létrehozni, ahol a lehető leggyorsabban a lehető legválasztékosabb nyelvtudáshoz lehessen hozzájutni. És az elmúlt 20 év adatai azt mutatják, hogy átlagosan 360 x 60 perc tanulással el lehet jutni nulla szintről egy középfokú nyelvvizsgáig. Ha ez érdekel, akkor próbáld ki nálunk Ingyenes próbaórán:

<https://www.hollywoodnyelvstudio.hu/ingyenes-probaora/> (120 perces alkalom, ahol szintfelmérés, 90 perc tanulás és egy személyes tanulási program felbecslés történik).

Szeretettel:

Kristóf Kata alapító, tananyag-fejlesztő,
nyelvvizsgáztató

